

Rapport

Rapport betreffende een klacht over de Dienst Terugkeer en Vertrek te Den Haag.

Datum: 11 september 2012

Rapportnummer: 2012/143

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) hem op 4 augustus 2010 heeft proberen uit te zetten naar Congo-Brazzaville op dezelfde laissez passer die werd gebruikt bij de mislukte uitzetting op 24 mei 2010. Verzoeker werd toen de toegang tot Congo geweigerd omdat het laissez passer niet werd geaccepteerd door de Congolese autoriteiten.

Verzoeker klaagt er met name over dat de DT&V na de mislukte uitzetting op 24 mei 2010 geen onderzoek heeft gedaan of een nieuwe poging met gebruikmaking van hetzelfde laissez passer wel tot succes zou kunnen leiden.

Ook klaagt verzoeker erover dat de DT&V de toezeggingen tijdens de zittingen bij de rechtbank over de opheffing van de vreemdelingenbewaring dat de dienst duidelijkheid zou verschaffen over de redenen van het mislukken van de uitzetting op 24 mei 2010, nooit is nagekomen.

Verzoeker klaagt er tenslotte over dat de DT&V gebruik heeft gemaakt van een vals laissez passer om de uitzetting te kunnen realiseren.

Bevindingen en beoordeling

Algemeen

Bevindingen

Inleiding

Vreemdelingen die niet in Nederland mogen blijven en van wie wordt aangenomen dat zij zich aan uitzetting zullen onttrekken, kunnen op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in een huis van bewaring worden opgesloten. De Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V), die sinds januari 2007 operationeel is, heeft tot taak het vertrek van de vreemdeling te begeleiden. Zij doet dit door in een zo vroeg mogelijk stadium met een vreemdeling over terugkeer te spreken. De vreemdeling is verantwoordelijk voor zijn vertrek uit Nederland. Met andere woorden, de vreemdeling moet zelf zijn vertrek regelen. Als hij een reisdocument nodig heeft kan hij dat aanvragen, al dan niet via zijn diplomatieke vertegenwoordiging. Als de vreemdeling echter geen actie onderneemt dan neemt de DT&V deze taak op zich. De DT&V kan een verzoek indienen bij de consulaire vertegenwoordiging van het land waar de vreemdeling vandaan komt om een reisdocument (laissez passer) af te geven. Daarvoor kan het nodig zijn dat de vreemdeling bij de vertegenwoordiging wordt gepresenteerd.

Zonder paspoort of laissez passer (lp) is het niet mogelijk de vreemdeling op legale wijze uit te zetten.

Zodra de reisdocumenten in orde zijn wordt een vliegreis al dan niet onder begeleiding van de Koninklijke Marechaussee geregeld naar het land van herkomst, om de vreemdeling daadwerkelijk uit te zetten. De vreemdeling wordt dan in het algemeen officieel overgedragen aan de autoriteiten van dat land.

Het is de rechter die toeziet op de toepassing en de duur van de vreemdelingenbewaring. Een van de criteria voor toepassing van de vreemdelingenbewaring is dat er uitzicht moet bestaan op uitzetting. Als dit vooruitzicht ontbreekt, kan dit aanleiding zijn voor de rechter de bewaring op te heffen.

Wat is er gebeurd?

1. Verzoeker heeft in 1999 zijn vaderland Congo-Brazzaville verlaten en is naar Nederland gekomen om hier toelating als vluchteling te vragen. Op het moment van de aanvraag was hij niet in het bezit van reisdocumenten of andere documenten om zijn identiteit mee aan te tonen. Op 13 september 2000 werd zijn asielverzoek afgewezen. Het door hem hiertegen ingestelde beroep werd door de rechtbank ongegrond verklaard.

2. Verzoeker werd op 31 augustus 2005 ongewenst verklaard nadat bekend was geworden dat hij onder een andere naam en nationaliteit (de Franse) in juni 2004 een vergunning tot verblijf bij partner had gekregen. Zijn partner en zoon wonen momenteel in België. Verzoeker werd bij vonnis van 1 augustus 2005 door de politierechter van de rechtbank Den Haag veroordeeld voor het in bezit hebben van een vervalst reisdocument. Ook werd verzoeker later voor een aantal diefstallen en mishandelingen veroordeeld tot gevangenisstraf. Op 12 september 2005 werd aan verzoeker de beschikking uitgereikt dat zijn vergunning tot verblijf werd ingetrokken vanwege de ongewenst verklaring. Hem werd aangezegd Nederland te verlaten. Sindsdien heeft verzoeker geen verblijfsvergunning meer in Nederland gehad.

3. Verzoeker werd in september 2005 voor de eerste keer in vreemdelingenbewaring gesteld (zie Achtergrond, onder 1.). Hij werd na een maand vrijgelaten. Ook in 2006 en in 2008 verbleef verzoeker enige maanden in vreemdelingenbewaring. Al deze bewaringen zijn na korte of langere periode beëindigd omdat de uitzetting van verzoeker vanwege het ontbreken van identiteitspapieren niet binnen afzienbare tijd gerealiseerd kon worden. Verzoeker is niet op eigen initiatief uit Nederland vertrokken.

4. Op 29 oktober 2009 werd verzoeker na een periode van strafrechtelijke detentie opnieuw in vreemdelingenbewaring gesteld.

Op 6 november 2009 heeft de DT&V schriftelijk een lp aangevraagd voor verzoeker bij de Congoleze autoriteiten in Brussel. Deze lp werd op 11 februari 2010 aan de DT&V

verstrekt, met een geldigheidsduur van zes maanden. Verzoeker was niet persoonlijk betrokken bij deze aanvraag.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker eerder met de hulp van de IOM (Internationale Organisatie voor Migratie) een aanvraag voor een lp heeft gedaan in 2009. Hij had toen aangegeven zelf terug te willen keren. Deze lp werd verstrekt, maar op de dag dat verzoeker werd uitgezet weigerde hij zijn medewerking en ging de vlucht niet door. Hij verzocht toen opnieuw om asiel. De beroepsprocedure hierover loopt momenteel nog.

5. Verzoeker werd op 24 mei 2010 met deze lp onder begeleiding van de Koninklijke Marechaussee (KMar) per vliegtuig naar Congo Brazzaville gebracht. Echter de uitzetting ging niet door omdat de Congolese autoriteiten weigerden om verzoeker toe te laten tot Congo. Verzoeker keerde onder begeleiding van de KMar de volgende dag weer per vliegtuig terug naar Schiphol en werd opnieuw in vreemdelingenbewaring gesteld.

6. Verzoeker werd op 4 augustus 2010, gebruikmakend van dezelfde lp, opnieuw onder escorte van de KMar per vliegtuig naar Congo Brazzaville gevlogen. Ook ditmaal keerde hij de volgende dag onverrichter zake weer terug. De reden van de weigering van de Congolese autoriteiten is niet precies bekend. Ook nu werd verzoeker na terugkeer in Nederland in vreemdelingenbewaring gesteld.

7. Verzoekers gemachtigde diende tegen de gang van zaken een klacht in bij de DT&V.

Deze klacht werd ongegrond verklaard. Dit was voor verzoeker reden om zich tot de Nationale ombudsman te wenden.

Dossier van DT&V

1. De Nationale ombudsman ontving van de DT&V het omvangrijke dossier over de voorbereiding van de uitzetting van verzoeker. In dit dossier bevonden zich de diverse verslagen van de vertrekgesprekken, de aanvragen van de lp bij het consulaat in Brussel, kopieën van de verstrekte lp, diverse beschikkingen en dergelijken. Ook de uitspraken van de rechtbank op de verschillende beroepschriften die namens verzoeker waren ingediend tegen de vreemdelingenbewaring bevonden zich in het dossier. De Nationale ombudsman heeft van dit alles kennis genomen.

2. Uit het dossier blijkt dat verzoeker tijdens de asielprocedure steeds dezelfde gegevens heeft verstrekt omtrent zijn naam, zijn nationaliteit, zijn herkomst, geboortedatum e.d.

Uit het dossier blijkt dat er een geboortebewijs is overgelegd met die gegevens. Ook werd een kopie van een identiteitskaart, afgegeven op 16 januari 2003 door de Consul te Brussel, met dezelfde gegevens aangetroffen.

Na afwijzing van zijn asielverzoek heeft hij zich ongeveer een jaar lang uitgegeven voor een ander. Iemand met de Franse nationaliteit. Na de ontdekking hiervan heeft hij een paar keer een andere naam gebruikt. De eerste laissez passer die op verzoek van het IOM werd verstrekt in maart 2010 bevatte eveneens dezelfde gegevens.

Toelichting klacht door advocaat

1. De advocaat staat verzoeker als gemachtigde bij sinds hij na de mislukte uitzetting op 24 mei 2010 weer in vreemdelingenbewaring werd gesteld. Tegen het opleggen van deze vrijheid ontnemende maatregel stelde hij op 10 juni 2010 beroep in en voerde aan dat er geen vooruitzicht bestond op uitzetting. De uitzetting was immers mislukt en de DT&V had geen duidelijkheid kunnen verschaffen waarom dit niet gelukt was, ondanks aanwezigheid van een, naar de mening van de DT&V geldige lp.

De rechtbank schorste de zitting teneinde de DT&V in de gelegenheid te stellen nadere informatie te verschaffen over de reden van weigering. De DT&V stuurde daarop een kopie van de lp en een toelichting dat het onderzoek nog liep.

Daarop verklaarde de rechtbank het beroep op 29 juni 2010 ongegrond omdat er nog wel degelijk uitzicht was op uitzetting nu er een geldige lp aanwezig was en het onderzoek door DT&V nog gaande was.

2. Na de tweede mislukte uitzetting op 4 augustus 2010 diende de gemachtigde op 5 augustus 2010 opnieuw een beroepschrift in bij de rechtbank ter opheffing van de bewaring. Opnieuw werd de zitting geschorst teneinde de DT&V in de gelegenheid te stellen nadere informatie te verschaffen over de gang van zaken in Congo en de redenen van weigering. Op 19 augustus 2010 verschaftte de DT&V informatie.

De DT&V liet de rechtbank weten dat ten aanzien van de eerste toegangsweigering de KMar niet bij het gesprek met de Congolese autoriteiten aanwezig was geweest en daarom daarover geen verder informatie kon verstrekken.

Aangaande de tweede toegang weigering liet de DT&V weten dat de Congolese Chief of Immigration had verklaard dat de gebruikte lp niet conform de gestelde eisen was opgesteld en dat verzoeker niet uit Congo afkomstig was.

De rechtbank achtte in haar uitspraak van 23 augustus 2010 deze informatie niet voldoende. De DT&V had niet voldaan aan de inlichtingenplicht zoals verwoord in artikel 8:28 Awb zodat het niet mogelijk was een oordeel te vormen ten aanzien van het zicht op uitzetting. De bewaring van 5 augustus 2010 werd daarom als onrechtmatig bestempeld en onmiddellijk opgeheven.

3. De gemachtigde laat weten dat hij de gang van zaken buitengewoon vreemd vindt. Hij is van mening dat van de overheid mag worden verwacht dat serieus wordt omgegaan met

dit soort situaties. Als van een autoriteit een lp is verkregen mag worden aangenomen dat dit ook daadwerkelijk een garantie is voor toelating. Als dit niet zo blijkt te zijn mag verwacht worden dat dit serieus wordt uitgezocht. Zeker wanneer de rechtbank om deze informatie verzoekt. De handelswijze van DT&V om pas weer als verzoeker in beeld is voor vreemdelingenbewaring uit te gaan zoeken wat er misging met de lp vindt hij laconiek en ongepast. Andere burgers kunnen hier ook tegenaan lopen. Bovendien ligt het voor de hand dat verzoeker vroeg of laat weer in bewaring terecht komt. De bovenliggende tijd kan benut worden om alvast duidelijkheid te verkrijgen.

In het dossier bevindt zich een verklaring van een GGD arts van 10 maart 2010 waaruit blijkt dat verzoeker vanwege de lange periode van detenties lijdend is aan een Post Traumatische Stress Stoornis (PTSS). Herhaling van bewaring moet voorkomen worden.

Reactie van de minister van Immigratie, Inburgering en Asiel op onderzoek

1. Uitzetting 24 mei 2010 en 4 augustus 2010

De DT&V reageerde namens de minister per brief op het onderzoek van de Nationale ombudsman en de specifiek daarin gestelde vragen. Zij liet weten bij de KMar, die de feitelijke uitzetting verrichtte, navraag te hebben gedaan wat de exacte redenen waren voor de Congolese autoriteiten om verzoeker ondanks de aanwezigheid van een lp toch op 24 mei 2010 en op 4 augustus 2010 de toegang te weigeren. De dienst zond rapportages mee van de KMar, die niet getekend, niet gedateerd en niet op naam waren gesteld. Uit deze verklaringen viel op te maken dat de Congolese autoriteiten verzoeker beide keren hadden geweigerd toe te laten omdat hij niet uit Congo afkomstig zou zijn. Welke rol de in Brussel door de Congolese autoriteiten afgegeven lp daarbij speelde is niet duidelijk geworden.

Wel wilden de Congolese autoriteiten de tweede keer de lp in beslag nemen omdat men dacht dat het een falsificatie was. Na betaling van € 50 werd het document toch teruggegeven aan de KMar. Deze tweede keer was overigens de Nederlandse consul naar het vliegveld gekomen.

2. De verkrijging van de lp in Brussel

Verder liet de DT&V weten dat de lp op de gebruikelijke manier was verkregen. Verzoeker had niet mee willen werken aan een presentatie. Daarom werd het verzoek alleen schriftelijk gedaan. Omdat verzoeker al eerder een lp had ontvangen na bemiddeling door het IOM werd deze aanvraag gehonoreerd door de Congolese autoriteiten. Een kopie van de lp was bijgevoegd.

3. Beoordeling van de klacht dat zonder nader onderzoek dezelfde lp werd gebruikt voor de uitzetting van 4 augustus 2010

De minister gaf aan dat hij deze klacht gegrond achtte. Hoewel de DT&V er van uit mocht gaan dat verzoeker uit Congo Brazzaville afkomstig was was de toelating toch afhankelijk van de medewerking van de autoriteiten van Congo Brazzaville. DT&V had daarom meer onderzoek kunnen verrichten of een tweede uitzetting met hetzelfde document wel kans van slagen had. Deze klacht van verzoeker was daarom gegrond.

4. Beoordeling van de klacht dat de DT&V geen duidelijkheid heeft verschaft over het mislukken van de uitzetting, ondanks een toezegging hiertoe tijdens een zitting bij de rechtbank.

De minister liet weten van mening te zijn dat de DT&V niet voldoende informatie over zowel de eerste als de tweede uitzetting had verstrekt aan de rechtbank. Dit kan de DT&V worden aangerekend. Weliswaar had de DT&V navraag gedaan bij de KMar, maar de verkregen informatie was ontoereikend voor de rechtbank. Deze klacht van verzoeker was daarom eveneens gegrond.

5. Beoordeling van de klacht dat DT&V gebruik heeft gemaakt van een valse lp.

Deze klacht achtte de minister niet gegrond. De lp was afgegeven door de officiële autoriteiten van Congo in Brussel. De DT&V mocht er daarom van uitgaan dat deze lp authentiek is.

De minister zag geen aanleiding om alsnog nader onderzoek te doen naar de afgegeven lp nu verzoeker niet meer in beeld is en de poging tot uitzetting al weer enige tijd geleden heeft plaatsgevonden. Zodra verzoeker in beeld is zal een nieuwe lp aanvraag worden ingediend en zal er overleg met de Congolese autoriteiten plaatshebben.

Nadere reactie van de advocaat

1. Verzoekers gemachtigde reageerde per brief op de reactie van de minister. Hij benadrukte in deze reactie dat de DT&V weliswaar met twee verklaringen van de KMar was gekomen, maar dat deze niet erg zorgvuldig tot stand zijn gekomen. Beide verklaringen bevatten geen naam van de opsteller, geen datum en geen ondertekening. Ze zijn beide niet opgesteld op briefpapier van de KMar. Daarbij komt dat de inhoud niet meer een impressie is van wat er gebeurd zou zijn. Erg concreet zijn de verklaringen niet.

2. De gemachtigde wees er nog op dat de rechtbank in haar uitspraak van 23 augustus 2010 over het beroep tegen de bewaring in overweging 5 en 6 ook concludeert dat de DT&V in haar wijze van onderzoek in die zin te kort is geschoten. In haar eerdere uitspraak verzocht de rechtbank om een proces-verbaal van de betrokken ambtenaren. Nu deze informatie ook na aanhouding van de zitting niet is verstrekt heeft de DT&V niet voldaan aan de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 8:28 Awb en werd het beroep gegrond verklaard, aldus de gemachtigde.

3. Verzoekers gemachtigde was van mening dat DT&V zich te makkelijk van de zaak afmaakt door twee van de drie klachten nu gegrond te verklaren. Hij ziet echter graag dat er lering wordt getrokken uit deze klachtprocedure.

Zijn cliënt heeft al vele malen in vreemdelingenbewaring doorgebracht sinds 2005. De laatste keer zat hij 22 maanden gedetineerd. Dit heeft een enorme impact op hem gehad.

Hij lijdt nu aan een Post Traumatische Stress Stoornis (PTSS). De bewaring mag alleen als uiterste middel worden ingezet. Er moet steeds uitzicht zijn op uitzetting. Als dit laatste ontbreekt, moet de bewaring worden opgeheven.

Daarom is van belang dat de DT&V zorgvuldig omgaat met de procedures en indien uitzetting niet mogelijk blijkt, de bewaring beëindigt. In dit geval had de bewaring kort na de mislukte uitzetting van 24 mei 2010 moeten worden beëindigd. Zijn cliënt heeft nog tot 23 augustus 2010 vastgezeten.

4. Ook voor de toekomst van zijn cliënt en voor andere documentloze Congolezen wenst hij wel dat uitgezocht wordt hoe het zit met de door de consulaire vertegenwoordiging in Brussel afgegeven laissez passer. Waarom werd deze niet geaccepteerd door de autoriteiten in Congo zelf? Zo zou navraag kunnen worden gedaan bij de consulaire vertegenwoordiger in Brussel zodat deze kan aangeven of het hier om een falsificatie ging. En zo ja dan moet worden vastgesteld wie de documenten vervalst heeft.

II Beoordeling

Ten aanzien van de klacht over het voor de tweede keer gebruiken van de laissez passer.

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid alle informatie die van belang is om een weloverwogen beslissing te nemen, verzamelt. Wanneer een vreemdeling die niet langer in Nederland mag verblijven in vreemdelingenbewaring wordt gesteld, teneinde zijn uitzetting te bewerkstelligen is het van belang dat de DT&V, die belast is met de taak om de voor vertrek vereiste documenten te verzamelen, zorgvuldig te werk gaat. Van de DT&V mag worden verwacht dat zij de voor handen zijnde documenten zodanig heeft onderzocht, zeker bij een contra indicatie (zoals in casus de eerdere weigering van toelating tot het beoogde land), dat uitzetting kans van slagen heeft.

De Nationale ombudsman concludeert dat de DT&V na de mislukte uitzetting van 24 mei 2010 ruim de tijd had om te onderzoeken waarom deze uitzetting met de verkregen lp was mislukt. De Nationale ombudsman krijgt de indruk dat vanwege het verstrijken van de geldigheidsduur van de verleende lp haast is gemaakt om een tweede poging tot uitzetting te doen.

Dat nader onderzoek had moeten plaatsvinden naar de redenen van de Congolese autoriteiten om verzoeker met zijn door de Congolese consul te Brussel afgegeven lp te

weigeren behoeft geen nader betoog. De minister heeft dit immers zelf ook toegegeven in zijn reactie op het onderzoek. Aan de hand van dit onderzoek had kunnen worden beoordeeld of het zin had om verzoeker voor de tweede keer met dezelfde lp over te dragen aan de Congolese autoriteiten.

Nu dit niet is gebeurd en pas na de start van het onderzoek dit door de minister is toegegeven oordeelt de Nationale ombudsman dat de DT&V in strijd heeft gehandeld met het beginsel van goede voorbereiding. Dit klemt des te meer omdat dit voor verzoeker betekende dat hij de hele reis naar Congo onder escorte van de KMar voor niets voor een tweede maal moest meemaken. Voor verzoeker was dit een vernederende en zenuwslopende ervaring, die door goede voorbereiding voorkomen had kunnen worden.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van het geen duidelijkheid verschaffen over de reden van het mislukken van de uitzetting.

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat de overheid binnen het wettelijk kader en eerlijk en oprecht handelt, doet wat zij zegt en gevolg geeft aan rechterlijke uitspraken. Dit houdt in dat als de overheid er niet in slaagt binnen een gegeven procedure de gevraagde informatie te verstrekken het nog steeds op haar weg ligt om de gevraagde informatie te achterhalen als de betrokken burger of andere burgers daar belang bij hebben. Met het beëindigen van de procedure is de overheid niet ontslagen van haar verplichting zich in te spannen de informatie te achterhalen.

De minister liet weten van mening te zijn dat de DT&V niet voldoende informatie over zowel de eerste als de tweede uitzetting had verstrekt aan de rechtbank. Hij erkent dat dit de DT&V kan worden aangerekend. Weliswaar had de DT&V navraag gedaan bij de KMar, maar de verkregen informatie was ontoereikend voor de rechtbank. De minister achtte daarom deze klacht eveneens gegrond.

De Nationale ombudsman spreekt zijn verwondering uit dat bij de interne klachtbehandeling beide klachten ongegrond zijn verklaard, terwijl tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman de klachten alsnog gegrond zijn verklaard, vooral omdat de gegrondverklaring van deze klachten redelijk evident is. Hij is echter van oordeel dat ook na afronding van de rechterlijke procedure het op de weg ligt van het bestuursorgaan alsnog nader onderzoek te verrichten naar de reden van de weigering van de toelating van verzoeker tot Congo. De Nationale ombudsman stelt voorop dat het verschaffen van volledige en juiste informatie aan de rechter een in het licht van het fair play beginsel een essentieel onderwerp is. Het is onbevredigend dat DT&V tot twee keer toe betrokkene zonder succes naar Congo heeft uitgezet, waarbij de tweede keer geen nieuw lp is verkregen, terwijl uiteindelijk de tekst van het gebruikte eerder afgegeven lp kennelijk anders zou luiden. Dit geeft de Nationale ombudsman aanleiding voor het doen van een

aanbeveling.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Ten aanzien van de klacht dat de DT&V een vervalste laissez passer heeft gebruikt.

De overheid is in haar handelen open en voorspelbaar zodat het voor de burger duidelijk is. Zo moet zij vermijden dat onduidelijkheid ontstaat over de status van documenten zeker wanneer die bij een belangrijke procedure als de uitzetting van een vreemdeling gebruikt worden.

Het is voor de Nationale ombudsman niet mogelijk om vast te stellen of de gebruikte lp vals was. De Nationale ombudsman stelt wel vast dat de tweede lp er anders uitziet dan de eerste lp. Het verschil tussen beide is niet nader door DT&V toegelicht, hoewel zonder een dergelijke toelichting het verschil als hoogst opmerkelijk moet worden aangemerkt. Doordat DT&V geen toelichting heeft gegeven bij het verschil tussen beide versies moet het gebruikmaken van beide versies als niet transparant worden gezien.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedragingen van de Dienst Terugkeer en Vertrek te Den Haag is gegrond wat betreft:

het voor de tweede keer gebruiken van de laissez passer wegens strijd met het beginsel van goede voorbereiding.

het geen duidelijkheid verschaffen over de reden van het mislukken van de uitzetting wegens strijd met het vereiste van betrouwbaarheid.

het gebruik van de Dienst Terugkeer en Vertrek van een vervalste laissez passer wegens strijd met het beginsel van transparantie.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de Dienst Terugkeer en Vertrek in overweging om geen uitzettingsactiviteiten jegens verzoeker te ondernemen zonder dat er een nieuwe laissez passer is verkregen en hem voordat deze laissez passer is verkregen niet in vreemdelingenbewaring te stellen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van gemachtigde van verzoeker van 12 mei 2012;

Reactie van de directeur van de DT&V van 3 oktober 2011, met als bijlagen twee verklaringen van de KMar;

Nadere reactie van gemachtigde van verzoeker van 8 november 2011;

Dossier DT&V over begeleiding verzoeker.

Achtergrond

Vreemdelingenwet

Artikel 59

1. Indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert kan, met het oog op de uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:

- a. geen rechtmatig verblijf heeft;
- b. die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.

2. Indien de voor de terugkeer van de vreemdeling noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn, wordt het belang van de openbare orde geacht de bewaring van de vreemdeling te vorderen, tenzij de vreemdeling rechtmatig verblijf heeft gehad op grond van artikel 8, onder a tot en met e, en l.

3. Bewaring van een vreemdeling blijft achterwege indien en wordt beëindigd zodra hij te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook gelegenheid bestaat.

4. Bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid duurt in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

5. Onverminderd het vierde lid duurt de bewaring krachtens het eerste lid niet langer dan zes maanden.

6. In afwijking van het vijfde lid en onverminderd het vierde lid kan de bewaring krachtens het eerste lid ten hoogste met nog eens twaalf maanden worden verlengd, indien de uitzetting, alle redelijke inspanningen ten spijt, wellicht meer tijd zal vergen, op grond dat de vreemdeling niet meewerkt aan zijn uitzetting of de daartoe benodigde documentatie uit derde landen nog ontbreekt.

7. Het vijfde en zesde lid zijn van overeenkomstige toepassing op de vreemdeling aan wie de verplichting of maatregel, bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, dan wel artikel 58 is opgelegd.